

більшості випадків через неадекватно низький рівень встановлених в державі соціальних стандартів. Така ситуація суперечить принципу соціальної справедливості оподаткування, адже навіть представники соціально незахищених верств населення (інваліди, особи постраждалі внаслідок аварії на ЧАЕС, студенти та ін.), які працюють, отримують мінімальну заробітну плату, повинні сплачувати податок на доходи фізичних осіб на загальних засадах без будь-яких пільг або послаблень. Необхідним є або встановлення прожиткового мінімуму на адекватному рівні, або змінити в формулі визначення граничного обсягу доходу, що дає право на застосування пільги, прожитковий мінімум на мінімальну заробітну плату. Також доцільно, при збереженні прожиткового мінімуму на рівні, що не відповідає поточній економічній ситуації в державі, визначити саму податкову соціальну пільгу, виходячи з розміру мінімальної заробітної плати.

Література.

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
2. Про прожитковий мінімум. Закон України від 15 липня 1999 р., №966-14 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-14>.
3. Мінімальна зарплата в Україні з 2000 по 2019 рр. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/salary/min/>.
4. Прожитковий мінімум в Україні URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/labour/wagemin/>.

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ СУБ'ЄКТІВ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Крот В.В., студент,
Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського*

Туристична галузь є вагомою складовою соціально-економічного розвитку багатьох країн світу. Україна, маючи значний туристичний потенціал, не використовує в повній мірі

---

* Науковий керівник – Глухова В.І., к.е.н., доцент

свої туристичні ресурси. Отже, суттєвого значення для розвитку економіки нашої держави набуває зростання доходів від туристичної діяльності, яка має певні особливості щодо оподаткування основними податками і зборами.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про туризм», до суб'єктів туристичної діяльності належать підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, фізичні особи, які зареєстровані в установленому чинним законодавством України порядку і мають ліцензію на провадження діяльності, пов'язаної з наданням туристичних послуг. Отже, юридична або фізична особа набуває статусу суб'єкта туристичної діяльності за умови наявності реєстрації та відповідної ліцензії.

Нині в Україні туроператор як юридична особа може обрати один з двох видів оподаткування туристичної діяльності – загальну систему оподаткування, обліку та звітності або третю групу спрощеної системи оподаткування.

У разі обрання спрощеної системи оподаткування ставка єдиного податку – 3 % доходу для платників ПДВ та 5 % доходу для неплатників ПДВ (п. 293.3 ст. 293 Податкового кодексу України (ПКУ)). При цьому обсяг доходу протягом календарного року не повинен перевищувати 5 млн грн.

Туроператори на загальній системі оподаткування, які не є платниками ПДВ, при досягненні загального обсягу оподатковуваних операцій з постачання товарів/послуг, поставлених протягом останніх 12 календарних місяців, 1 млн грн (без урахування ПДВ), зобов'язані зареєструватися платниками ПДВ (п. 181.1 ст. 181 ПКУ). Водночас туроператор, який не досяг цього обсягу, має право добровільно зареєструватися платником ПДВ (п. 182.1 ст. 182 ПКУ).

Для турагентів – юридичних осіб можливі ті самі варіанти обрання системи оподаткування, що і для туроператорів.

Турагенти – фізичні особи-підприємці (ФОП) мають право обрати загальну систему та сплачувати ПДФО за ставкою 18% із суми чистого оподаткованого доходу (п. 177.2 ст. 177 ПКУ), або спрощену систему оподаткування, якщо граничний обсяг доходу не перевищує 5 млн грн за календарний рік (п. 291.4 ст. 291 ПКУ).

З точки зору оподаткування, найбільшу складність становить облік податку на додану вартість й податку на прибуток за операціями з надання туристичних послуг. Особливості обліку ПДВ у туристичних агентствах, згідно Закону України «Про податок на додану вартість», зумовлені характером послуги, що надається, та спеціальним порядком збільшення податкових зобов'язань і податкового кредиту щодо посередницьких операцій. Базою для оподаткування операцій, які здійснюються турагентами, буде розмір комісійних винагород, які виплачуються туроператором або іншими постачальниками туристичних послуг. У тих випадках, коли туроператор виконує операції властиві турагенту, то ПДВ нараховується згідно правил, встановлених для операцій, які виконує турагент.

Отже, найважливішою умовою нормального функціонування й підвищення ефективності діяльності туристичних фірм є вдосконалення системи оподаткування, закріплення права на податкове планування та інших пільг, що в результаті сприяє розширенню індустрії туризму в цілому і збільшенню надходжень від цієї галузі до бюджетів. Створення нової моделі податкової системи дасть змогу забезпечити збалансованість бюджету в умовах проведення податкової реформи із зниженням податкового навантаження без втрат бюджетних надходжень.

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Мишенський В.В., студент,
Дніпровський державний аграрно-економічний
університет*

У сучасних кризових умовах та нестабільного соціально-економічного розвитку держави важливого значення набуває державне податкове регулювання банківництва.

Оподаткування банків повинне забезпечити сприятливі макроекономічні умови для формування банківської системи,

---

* Науковий керівник – Катан Л.І., д.е.н., професор